

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Cseszlai János ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve I. r., és II.rendű felperes neve II. r. (mindketten: I.rendű felperes címe) felpereseknek, a személyesen eljáró II.rendű alperes neve (II.r. alperes címe) alperes ellen tartozás megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2012. június 9. napján kelt 5.P.23.155/2010/9. sorszámú ítélete ellen, a felperesek által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett részét azzal hagyja helyben, hogy az ítélet fejrészből az I. és a III. r. alperes megjelölését mellőzi.

Kötelezi a bíróság az I. és II.r. felperest, hogy az illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt 600.000.- (azaz hatszázezer) Ft-ot kötelesek az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság mind a felperesek keresetét, mind pedig az alperes viszontkeresetét elutasította. Kötelezte az alperest a felperesek javára 750.000.-Ft perköltség megfizetésére.

Kötelezte a felpereseket egyetemlegesen 600.000.-Ft le nem rótt kereseti, míg az alperest ugyancsak 600.000.-Ft le nem rótt viszontkereseti illeték megfizetésére.

A felperesek az alapeljárás során az ... Kft. I.r. alperes, a jelen per alperese, mint II.r. alperes, továbbá a ..., kerület ... út számú társasház, mint III.r. alperes ellen indítottak pert kártérítés jogcímén.

Az alapeljárás során az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I.r. alperessel szemben a per folyamán felszámolási eljárás indult, s az egyszerűsített felszámolás a Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiumának 2007. szeptember 12-én kelt - és október 18-án jogerőre emelkedett - határozata alapján befejeződött. Ezért az

elsőfokú bíróság az I.r. alperessel szemben a 22-II. sorszámú végzésével a pert megszüntette.

Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy a III.r. alperes részére az I.r. alperesi Kft. felújítási munkákat végzett, a tetőtér azonban beépítésre egyáltalán nem került, így a társasházban a II.r. alperes tulajdoni illetőséget nem szerzett. A felújítási munkákat pedig Sz. R. fizette meg az I.r. alperesnek, amely költséget utóbb a társasház tulajdonosai Sz. R. részére kifizették. Ezért a felperes és a III.r. alperes közös kérelmére a pert az elsőfokú bíróság a III.r. alperes vonatkozásában is megszüntette a 26. sorszámú végzésével.

A továbbiakban már csupán a II.r. alperes - a jelen per alperese - ellen folyt a per, s az alapeljárás során az elsőfokú bíróság a vele szemben előterjesztett felperesi keresetet elutasította, s ugyancsak elutasította az alperes által előterjesztett viszontkeresetet.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a 3.Pf.20.044/2010/2. sorszámú végzésével teljes terjedelemben hatályon kívül helyezte a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárás során az elsőfokú bíróság az alapeljárásban is már megállapított tényállás fenntartása mellett, azt állapította meg, hogy a felperesek az ... Kft.-vel építési vállalkozási szerződést kötöttek a felperesek tulajdonában álló érdi ingatlanon, a jogerős építési engedély alapján, és a tervek szerinti lakóépület felépítésére, 2002. október 27-i teljesítési határidővel. Az ... Kft. ügyvezetője a jelen per alperese (alapeljárásban: II.r. alperes).

A kikötött vállalkozási díj. 30.000.000.-Ft volt. E díjból a felperesek a Kft. részére 15.700.000.-Ft-ot megfizettek 2002. május 22. és július 15. között.

A kivitelező a kivitelezést elkezdte, a pince kialakításra került az aljzat és az oldalfalak építése is megtörtént. Elkészítette a zárt rendszerű szennyvíztárolót is. A földszinti felmenő falak a tervtől eltérő porotherm téglá helyett proconcept téglából készültek, de ezt a módosítást az alperesek tudomásul vették.

2002. szeptemberében az alperesek a munka ütemével elégedetlenek voltak, és kivitelezési hibák is merültek fel, ezért B. T. szakértőt kértek fel statikai szakvélemény elkészítésére.

A szakértői megállapítás szerint az épület elkészült részei kivétel nélkül alkalmatlanok a továbbépítésre, mert szakszerűtlenül történt a kivitelezésük. E szakvélemény alapján előbb egyeztetés folyt a felek között. Eközben B-szakértő az épület megépíthetősége érdekében új terveket készített, amelyeket a kivitelezőnek átadott. A hibák kijavítása érdekében a felek között új megállapodás jött létre, majd pedig 2003. március 5-én a jelen per alperese átadott a Kft. képviselőjében egy

ütemtervet, azzal, hogy az ott meghatározott munkákat az ütemterv szerint április 19-ig terjedő határidőre elvégzi.

E határidőket azonban a Kft nem teljesítette. A megrendelők további póthatáridőket biztosítottak részére a szerződés teljesítése érdekében, és több egyeztetést is folytattak.

2003. április 14.-én egy feljegyzés készült, amelyben a kivitelező elfogadta a B. T. által készített terveket.

Ebben a jelen per alperese kijelentette, hogy az I-II. ütem teljes anyag és munkaszükségletét fedező pénzüsszeget ő biztosítja, amely megfelel a szakmai feltételeknek, az eredeti és a B.-féle terveknek és kijelentette, hogy a B.-féle tervekkel végül is egyetért.

A felek között 2003. április 23-án megállapodás jött létre, amelyet a felperesi képviselő készített. E napon hunyt el II.rendű alperes neve édesanyja, aki beltagja volt a szintén építőipari profilú ... Bt-nek. Egyedüli örököse az alperes volt.

E megállapodásban a felek rögzítették, hogy az érdi ingatlanon a vállalkozó 2003. április 14-e után további bontási és építési munkákat végzett B. T. statikus tervei alapján, s most már az építési munkák következnek.

Rögzítették azt is a felek, hogy a felperesek és az ...Kft. között korábban kelt vállalkozási szerződésben rögzített kötelezettségek teljesítéséért II.rendű alperes neve további érdi építkezési I. ütem befejezéséig 10.000.000.-Ft tőke és járulékai erejéig, az esetlegesen II.rendű alperes neve tulajdonában kerülő lakásra vagy tulajdoni illetőségre zálogjogot alapít, és ennek bejegyzéséhez kifejezetten hozzájárul az általa megszerzendő 1326/10.000-ed illetőségre, illetőleg a helyrajzi szám (telekkönyvezés esetén) alatti lakásra.

Rögzítették a felek a továbbiakban azt is, hogy az ... Kft. nevében II.rendű alperes neve - a fenti ingatlan telekkönyvezése vagy tulajdonszerzése hiánya esetére -, a Kft-t megillető kivitelezési ellenértékből 10.000.000.-Ft-ot azzal a feltétellel engedményez a felperesekre, hogy ezen engedményezéssel átruházott 10.000.000.-Ft-ot, mint biztosítékot és garanciát a felperesek csak abban az esetben érvényesíthetik, amennyiben az ... Kft. által vállalt építési fázis I. üteme nem nyer kivitelezést határidőre, vagy megfelelő minőségben és a vállalkozó által már felvett 15.700.000.-Ft, továbbá az eddigi károk és késedelmek, valamint az I. építési szakasz során megvalósított anyag- és munkaigény vállalkozói díj számítása a megrendelő ráfordítását és kárát nem fedezi.

Ezen engedményezésre tekintettel az ... Kft. vállalta, hogy amennyiben esetleg ellenértéket vesz fel a társasháztól, akkor ezen összegből a fent jelzett összeget, az okiratot szerkesztő ügyvédnél letétbe helyezi, illetőleg II.rendű alperes neve vállalja,

hogy az általa megszerzendő tulajdoni illetőséget megtestesítő öröklakást vagy teremgarázst az I. ütem végéig nem idegeníti el, s meg sem terheli.

Amennyiben 2003. június 20-ig az ... Kft. a vállalt I. ütemet teljesíti, és ezt a teljesítést B. T. elfogadja, akkor a fentebb írt jelzálogjog alapítási biztosíték adása automatikusan felszabadul és ezzel egyidejűleg az ...Kft. engedményezése is megszűnik, mint biztosíték.

Mivel az I.r. alperes a vállalt munkákat nem fejezte be, a felperesek 2003. június 30-án elálltak a szerződéstől.

A felperesek a jelen per alperesével szemben mind az alapeljárás során, mind pedig a megismételt eljárás során keresetüket elsődlegesen kezességre alapították, és ennek alapján kérték az alperest 10.000.000.-Ft megfizetésére kötelezni. Álláspontjuk szerint a garancia vállalása tartalmilag kezességvállalásnak minősül. Hivatkoztak még arra is, hogy tartozásátvállalásnak is tekintendő az alperes nyilatkozata.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során sem találta megalapozottnak a felperesek keresetét. Álláspontja az volt, hogy a felek között a 2003. április 23-án létrejött megállapodásban foglaltakat nem lehet akként értelmezni, hogy abban az alperes saját személyében vállalt volna kezességet, illetőleg garanciát az ... Kft. helyett történő fizetésre. A megállapodásban az alperes kifejezetten a Kft. képviseletében nyilatkozott, így kötelezettségvállalása is csak ekként értendő. Mivel pedig a Kft. felszámolás folytán megszűnt, az alperes pedig nem jogutódja a Kft-nek, így vele szemben az igény alappal nem érvényesíthető.

Az alperes a megállapodásban kifejezetten azt vállalta, hogy 10.000.000.-Ft tőke és járulékai erejéig - a tulajdonába kerülő lakásra vagy tulajdoni illetőségre jelzálogjogot alapít, és ennek bejegyzéséhez járult hozzá. Tulajdonszerzés az alperes részéről nem valósult meg, így arra jelzálogjog alapítása sem történhetett.

Utalt továbbá arra is, hogy a megállapodásban tartozást sem vállalt át az alperes a Kft. helyett. Az alperes a Kft. nevében engedményezte a felperesekre a megállapodásban írt 10.000.000.-Ft-ot meghatározott feltételek fennállása esetére. Bár a megállapodásban rögzített feltételek megvalósultak, de e vállalás kötelezettje az ... Kft. volt, és nem a jelen per alperese. A bíróság pedig az eredeti felperesi keresetet érdemben, a Kft. megszűnése folytán nem vizsgálta. A vállalkozási szerződés hibás, késedelmes teljesítése körében a bizonyítási eljárás elkezdődött, de érdemben nem fejeződött be, szakértő kirendelésére nem került sor. Erre tekintettel találta alaptalannak a felperesek kereseti kérelmét.

Az alperes mind a Kft. nevében, mind pedig saját nevében viszontkeresetet terjesztett elő, és 10.527.690.-Ft és késedelmi kamatai, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni felpereseket. A felszámoló az ... Kft. nevében a

viszontkeresetet nem erősítette meg, ezért azt az elsőfokú bíróság a Kft. részéről joghatályosan előterjesztettnek nem tekintette.

A jelen per alperese által előterjesztett viszontkeresettel kapcsolatban pedig utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a Kft-nek nem jogutódja. Az általa előterjesztett igény érvényesítésére a Kft. lett volna jogosult, az alperes saját személyében még akkor sem, ha a Kft 100%-ban a tulajdonában áll, vagyis egy személyes tulajdonosa a Kft-nek. Az alperes pedig csupán az utolsó tárgyaláson hivatkozott arra, hogy a viszontkeresetben érvényesített anyagok, eszközök az ő tulajdonában állnak, ezért az elsőfokú bíróság ezt perelhúzó magatartásnak tekintette, ezért ezen alperesi előadást érdemben nem vizsgálta. Erre tekintettel utasította el az alperes viszontkeresetét is.

Az ítélet ellen a felperesek éltek fellebbezéssel. Az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a kereseti kérelmüknek történő helyt adását kérték.

Tévesnek tartották az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontját, hogy a megállapodásban foglaltak nem tekinthetők a II.r. alperes személyes kötelezettségvállalásának.

Felperesi álláspont szerint - a 2003. április 14. napján írt feljegyzésben foglaltaknak a 2003. április 23-i megállapodás a folytatása, tehát a megállapodást a feljegyzésben foglaltak folytatásának kell tekinteni. A feljegyzésben foglaltakat pedig aláírta az I. és II.r. alperes is. Ebben - álláspontja szerint - II.r. alperes személyesen vállalta, hogy a teljes anyag- és munkaszükségletet fedező pénzüsszeget biztosítja, és a szakértő által tett megállapítások alapján a hibákat kijavítja. A feljegyzésben foglaltak szerint pedig a kezességvállalás és a garanciavállalás szándéka a felek között rögzítésre került.

A megállapodásban a II.r. alperes személyes előadása alapján került rögzítésre a II.r. alperes tulajdonába kerülő ingatlanokra vonatkozó megállapodás, amelyben lényegében tartozáselismerés és kezesség jogcímén való jelzálogjog alapítását vállalta a II.r. alperes, amely abból fakadt, hogy az I.r. alperes ügyvezetője a II.r. alperes volt. A vállalkozói díjelőleget szintén a II.r. alperes vette fel, és az ő személyes hibás munkavégzése miatt kerültek a felperesek károsulti pozícióba.

Ha valaki bármilyen vagyonára jelzálogjog alapítására vonatkozó nyilatkozatot ír alá, akkor felelősséget vállal a jelzálogjogból fakadó igények kielégítéséért, a jelzálogjog bejegyzésre kerül, akkor a jogosultak kielégítést kereshetnek a jelzáloggal terhelt vagyontárgyból.

A II.r. alperes lényegében kielégítési felelősséget vállalt, amely utóbb, ha a tulajdonjog megszerzése megghiúsul, csak kezesi felelősségen, vagy tartozáselismerés jogcímén nyugalhat.

Viszontkeresettel kapcsolatban pedig a felperesi álláspont az, hogy ilyen viszontkereset joghatályosan nem volt előterjesztettnek tekintendő, így annak elutasításáról tévesen rendelkezett az elsőfokú bíróság.

Az I.r. alperes nevében előterjesztett viszontkeresetet a felszámoló nem erősítette meg, a II.r. alperest pedig nem illette meg a viszontkeresetben érvényesített jog.

A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, jogi okfejtése is döntő részt helytálló, és ítélete is megalapozott volt.

Az elsőfokú bíróság azonban tévesen tüntette fel az ítélet „fej” részében az I. és III.r. alpereseket, és tévesen nevezte meg a jelen per alperesét II.r. alperesként. Az I.r. alperessel és a III.r. alperessel szemben ugyanis az elsőfokú bíróság már az alapeljárás során - a fentebb már írtak szerint - a pert megszüntette. Ennek következményeként pedig nevezettek a továbbiakban a perben nem peres felek, és a per alperese kizárólag II.rendű alperes neve.

Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fejrészből az I. és III.r. alperesek feltüntetését mellőzte, az elsőfokú ítélet rendelkező részében és a tényállásában a II.r. alperes megnevezése helyett kizárólag a jelen per alperesét kell érteni.

A felperesek fellebbezésére tekintettel pedig a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az alábbiakkal egészíti ki.

Arra helytállóan hivatkoztak felperesek fellebbezésükben, hogy a II.r. felperes és a jelen per alperese által 2003. április 14-i feljegyzésben foglaltakat, és a peres felek 2003. április 23-án létrejött megállapodást együttesen kell értelmezni.

A feljegyzésben és a megállapodásban foglaltak együttes értelmezése alapján sem volt, azonban a felperesek keresete megalapozott, az alábbiak szerint.

A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperesek keresete az alperesnek a Ptk. 272.§-a szerinti kezesség vállalásán alapszik, ezentúl hivatkoztak arra is, hogy az alperesnek a megállapodásban foglalt nyilatkozata tartozásvállalásnak is tekintendő.

Mind a feljegyzés, mind pedig a megállapodás tartalmából az kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felek célja az volt, hogy a per korábbi I. rendű alperese, az ... Kft. hibás teljesítése miatt, részben a Kft, részben pedig az alperes a további munkák megfelelő elvégzésének biztosítékaként ajánlja fel a megállapodásban rögzített ingatlan tulajdonjogát, vagy annak értékét, illetőleg a Kft-t megillető követelésrészt.

A feljegyzés a feleknek ezen garancia vállalásra vonatkozó szándékát rögzíti. Ennek részleteit, és a felek tényleges megállapodását a 2003. április 23-án készült megállapodás elnevezésű okirat tartalmazza. E megállapodásban egyértelműen rögzítették a felek, hogy az ...Kft. és a felperesek között létrejött vállalkozási szerződésében foglalt kötelezettségek teljesítéséért vállalták a megállapodásban írt kötelezettségeket.

E megállapodásban pedig az alperes saját nevében és a Kft. képviselőjeként tett olyan kötelezettségvállalást, hogy az érdi ingatlanon végzendő munkák I. ütemének befejezéséig 10.000.000.-Ft és járulékai erejéig a tulajdonába kerülő lakásra, vagy tulajdoni illetőségre jelzálogjogot alapít.

Az pedig nem vitás, hogy az alperes a megállapodásban rögzített ingatlan tulajdonjogát, illetve az ott megjelölt ingatlanban semmilyen tulajdoni illetőséget nem szerzett meg, így ezen jelzálogjog alapítására vonatkozó kötelezettségvállalása meghiúsult.

A további kötelezettségvállalást az alperes kizárólag az általa képviselt Kft. nevében tette, amikor arra vállalt kötelezettséget, hogy a fentebb írt tulajdonszerzés vagy telekkönyvezés hiánya esetén az ... Kft-t megillető kivitelezési ellenértékből 10.000.000.-Ft-ot - a megállapodásban írt feltételekkel - a felperesekre engedményez.

A feleknek a most idézett megállapodása tehát részben a Kft. és az alperes által vállalt zálogjog alapítására vonatkozó kötelezettségvállalás, illetve részben a Kft. feltételtől függő engedményezési nyilatkozata.

Mivel az ingatlan tulajdonjogát az alperes nem szerezte meg, jelzálogjog alapítására sem kerülhetett sor. Ezen alperesi kötelezettségvállalás azonban semmiképpen sem tekinthető tartozásátvállalásnak, sem pedig kezességvállalásnak. Kétségtelen, hogy a kezesi szerződés is mint a jelzálogjog alapítása is, szerződést biztosító mellékkötelezettség, de a két jogintézmény nem azonos, és az egyik mellékkötelezettség-vállalás meghiúsulása esetén egy másik mellékkötelezettség - a felek erre irányuló megállapodásának hiányában - nem lép az előző helyébe.

A tartozásátvállalás pedig nem szerződést biztosító mellékkötelezettség. Márpedig a felek egyértelműen az ... Kft. teljesítésének biztosítására kötötték a fentebb részletezett tartalommal a megállapodásukat. Sem a már hivatkozott feljegyzésből, sem pedig a megállapodásból nem állapítható meg, s erre nem is vonható következtetés, hogy az alperes saját nevében bármilyen tartozást átvállalt volna.

Az engedményezési nyilatkozatot pedig az alperes kizárólag az ... Kft. nevében tette, s a Kft. által a per korábbi III.r. alperese, a ... út szám alatti Társasházban végzett kivitelezési munkáknak a Kft-t megillető ellenértékből engedményezett a felperesekre 10.000.000.-Ft-ot a megállapodásban írt feltételekkel. Az engedményezőnek tehát a Kft.-t kell tekinteni, mivel az alperes a Kft. nevében tette

meg az engedményezési nyilatkozatát. Ezért az engedményezési szerződés alapján a felperesek az ... Kft.-vel szemben érvényesíthették volna igényüket és kezesi felelőssége a Ptk. 320.§ (1) bekezdése alapján is csak a Kft.-nek áll fenn. E körben azonban a másodfokú bíróság utal arra, hogy a felperesek a megállapodásban írt feltételek bekövetkezését sem bizonyították. Hitelezői igényt pedig a felszámolási eljárás során felperesek nem érvényesítettek. Az elsőfokú bíróság ugyan azt állapította meg ítéletében, hogy a feltételek megvalósultak, de az elsőfokú bíróság ezen megállapítása nem volt megalapozott. Az elsőfokú bíróság ugyanis arra vonatkozó bizonyítást nem folytatott le, hogy a Kft. a B.-féle tervek alapján milyen munkálatokat végzett, milyen értékben, így az sem volt megállapítható, hogy a Kft. a felperesek által már kifizetett 15.700.000.-Ft értékben munkát újból elvégezte-e, avagy ezt meghaladó kára a felpereseknek bekövetkezett-e, s ha igen, milyen összegben. Ezek hiányában pedig az engedményezés feltételeinek a beállták megállapítani nem lehet.

Ezentúl a per adatai szerint a társasházban az ... Kft. ugyan végzett felújítási munkákat, de a tetőtér beépítésre egyáltalán nem került, így a társasházban az alperes tulajdoni illetőséget nem szerzett, a felújítási munkákat pedig Sz. R. kifizette az ... Kft.-nek. A felperesek erre a körülményre tekintettel kérték közösen a per korábbi III.r. alperesével együtt a per megszüntetését, s ezért a III.r. alperessel szemben az elsőfokú bíróság a pert meg is szüntette. Ha pedig ez így van, a Kft.-nek a társasházban végzett munkálatai fejében további követelése nem lehet, így nem volt olyan követelése sem, amelyet engedményezhetett volna. Ezért a Kft.-nek ezen engedményezési nyilatkozata érvénytelen, (semmis) mert lehetetlen szolgáltatásra irányult (BH. 1996.379.).

Nem alapozza meg az alperes fizetési kötelezettségét az sem, hogy a vállalkozási díjelőleget a felperesektől ő vette fel. Alperes volt a kivitelező Kft. képviselője, így jogszerűen vette fel a vállalkozási díjelőleget, s azt a felperesek részéről a Kft. részére történő kifizetésnek kell tekinteni.

Mindezek alapján a felpereseknek az alperessel szemben kezességre, illetve tartozáselismerésre alapított keresetét a másodfokú bíróság sem találta megalapozottnak.

A felperesek hivatkoztak fellebbezésükben arra is, hogy az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett az alperes által előterjesztett viszontkereset elutasításáról, mivel a viszontkeresetet az alperes joghatályosan nem terjeszthette elő.

Az alperes viszontkeresetét - a tényállásban írtak szerint - mind a saját, mind a Kft. nevében előterjesztette. A Kft. nevében előterjesztett viszontkeresetet a felszámoló nem erősítette meg, ezért az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a Kft. joghatályosan nem terjesztett elő viszontkeresetet.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság helytállóan rendelkezett az alperes által előterjesztett viszontkereset elutasításáról. Az a körülmény ugyanis, hogy az

alperes olyan jog iránt érvényesített igényt, amely jog őt nem illette meg, nem az általa előterjesztett nyilatkozat joghatályossága hiányával jár, hanem csupán azt jelenti, hogy az alperesnek nincs keresetösségi joga. Erről pedig a bíróságnak ítélettel kell rendelkeznie. Ezért e körben is helytálló volt az elsőfokú bíróság ítélete.

Ezért a másodfokú bíróság a fentebb írt kiegészítésekkel, és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mivel a felperesek fellebbezése sikertelen maradt, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a fellebbezési eljárási költségek viseléséről.

Budapest, 2012. február 1.

. Kovács László sk.
a tanács elnöke

Ráczné dr. Gohér Angyalka sk.
előadó bíró

Dr. Pestovics Ilona sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő